

# Universitätsbibliothek Wuppertal

## Demosthenis Et Aeschinis, Principum Græciæ Oratorum Opera

Demosthenes

Aureliae Allobrogum, 1607

Enarratio in Olynthiacam I

---

**Nutzungsrichtlinien** Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1565)



προσηγορία μὲν γὰρ ὅτις συμβουλῆς λογισμὸς, ἐπειτα δὲ ἅ  
πας προσηγορίας διδύς. ὡς κτλ τὰ τὸ εἶδος πεπλεγθῆναι  
τὸν λόγον. ἐπειδὴ περὶ ἡ μὲν συμβουλή, λόγος ἔστιν ὑπο-  
θετικὸς τῆς προσηγορίας. ἡ δὲ προσηγορία, λόγος προ-  
φανῶν ἐφ' ὁμολογησάμεναι τὰς πράξεις τῶν ἀ-  
γεσίων, λόγος ὑποθετικὸς ἔχει δὲ ἀνεκτικὸς  
τῆς ἔξοπου τῆς προσηγορίας.

Præcedit enim suasionis ratio, adhortationis statim  
sequitur. Hoc modo igitur implexa est oratio.  
Nam suasio, est oratio quæ docet esse aliquid agen-  
dum: adhortatio, oratio impellens ad res confes-  
sas suscipiendas. Admonitio, est oratio quæ &  
esse agendum aliquid docet, & mo-  
dum actionum com-  
plectitur.

Suasio.  
Adhorta-  
tio  
Admoni-  
tio.

Τέλος τῆς προσηγορίας.

PREFATIONIS FINIS.



ΟΥΛΠΙΑΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ  
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΝ  
ΠΡΩΤΟΝ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ  
λόγον ἐξηγήσεις.

VLPIANI RHETORIS  
PRIMAE DEMOSTHENIS  
ORATIONIS OLYNTHIACÆ  
enarratio, Hieronymo Vvolffio interprete.



ΝΤΙ ΠΟΛΛΩΝ Β  
αὐτῶν ἀνδρῶν ἀθλιωταῖοι,  
χρηματῶν ὑμᾶς ἐλέ-  
εισθε νομίζω) ἐπιπλα-  
γίου ἔπαμνος τῆς ἀκροα-  
τῆς, χριστοῦ ὑποκειμέ-  
νου προσηγορίας. ἡ ἐστὶ  
προσηγορία τὸ πῶς τῆς ἐξ  
ὑπολήψεως. πολλῶν  
ἐλέεισθε.) ἡ δὲ τὸν ὄμοῦ  
καὶ προσηγορικὸν τὸ  
προσηγορικόν. τὸ μὲν γὰρ



R BITRORVOS, A-  
thenienses, magnæ pe-  
cuniæ prælaturos.) O-  
bliqua laus audito-  
rum, quum honesta  
de re agatur: & primus  
locus est eorum qui  
ex opinione ducuntur.  
Magnæ prælaturos.)  
Modestum simul &  
efficax exordium est.  
Nam verborum mo-

Demosthe-  
nis & Thu-  
cydidis an-  
teoccupa-  
tiones.

ἐν τῇ λέξει μᾶλλον ἔδωκεν ἡ δὲ εἶδος ἔχον, δύνου ποιεῖ τ  
ἀρεταῖα, καὶ ἡ δὲ τὸν ἀπεργάζεται τὸν λόγον. ἡ δὲ λυ-  
σις τῆς ἀντιπρόθετον, καὶ ἡ ἀπερηματικὴ τῆς κεφαλαίων  
ἐπαγωγῆ, προσηγορικὸν ποιεῖ τὸ προσηγορικόν. ἴδιον γὰρ  
μάλιστα δημοσθένους καὶ θυκυδίδου, μὴ μόνον δὲ τῆς  
συμπληρωστικῶν αὐτοῖς κεφαλαίων ποιεῖ τὰ προση-  
γορικὰ, ἀλλὰ καὶ τὰ ὑποσηγορικὰ διδύς ἐν ἀρχῇ τῆς ἀρετῆς,  
τῆς ἀρετῆς, σφόδρα καὶ δεινῶς ἀναμετρήτων γὰρ τῆς ἀντιπ-  
ρόθετον καὶ τῆς ὑποσηγορικῶν ἐν τῇ γνώμῃ τῆς ἀρετῆς,  
τὸ λοιπὸν, τὰ μηδεμίαν ἀντιπρόθετον ὀπίσθευον. τὸ μὲν  
οὖν προσηγορικὸν πλεονεχέται δὲ τὸ συμφέροντος κεφαλαί-  
ου καὶ τῆς ἀρετῆς. καὶ γὰρ ὁ σύμπασις λόγος, δὲ τῆς ἀντιπ-  
ρόθετον. λυσις δὲ τῆς ἀντιπρόθετον τὸ καὶ τῆς ἀρετῆς τὰ προ-  
σηγορικὰ, ἀρχῇ λεληθότως κατασκευασθέντες ἀρετα-  
τικὰ καὶ προσηγορικὰ μὴ ὑποσηγορικὰ ἢ ἐξηγησάτο τὰς νοήματι, ἢ ἀπλῶς χρηματῶν ἐπιπῶν, ἀλλὰ ἔ πολλῶν.

deratio & æquitas beneuolum facit auditorem, &  
gratiam conciliat orationi. Obiectionum autem re-  
futatio, & sparsim inserta capita, exordium faciunt  
actuosum. Nam Demosthenis & Thucydidis maxi-  
mè proprium est exordia ducere non modò à capi-  
tibus quibus iuuantur: sed & ea quæ obstant, statim  
in principio amoliri, potè quàm artificiosè & callidè.  
Sublatis enim contrariis, & his quæ auditorum ani-  
mos velut irretitos tenebant, expeditis: ea quæ re-  
stant eiusmodi sunt, vt contra nihil dici possit. Exor-  
dium igitur implicitum est è capitibus utilitatis  
& facultatis, vnde etiam tota oratio propaga-  
tur. Sed quia pecunia theatralis eum sollicitum ha-  
bebat: in initio sensim præparat auditores ad pecuniã  
contemnendam. quam sententiam grandius elocu-  
tus, est dū nò simpliciter ait Pecuniæ, sed & Magnæ.



Nam si vestra consuetudo fert, magnam pecuniam aspernari: quanto magis spernetis parvam? dixit autem, Arbitror, non Persuasum habeo: quod illud ve recundum cum sit, efficit ut assentiat auditor: hoc, quoniam affirmationem includit, magis eundem ad repugnandum incitat. Aliter:

Vtilitas pecunia potior.

Arbitror vos.) Sententia est: Si quis vobis offerat pecuniam simul & vtilitatem: statim hanc potius quam illam, quamuis magnam arriperetis. Quæritur autem, quo consilio statim hac sententia sit vsus qua pecuniam cum vtilitate comparet? Respondemus, cum suspectus esset, quasi corruptus largitionibus ab Olynthiis, eorum defensionem suscepisset: voluisse per hoc eam suspicionem amouere, cum diceret, præponendam pecuniæ vtilitatem, sed hæc interpretatio commenticia est. Nec enim dixit. Ego præpono vtilitatem pecuniæ: sed, vos id confido facere. Alij dicunt, quia creditum sit, cum à rege Persarum pecuniam accipere, & ipsa priori similis est expositio. Alij, quia paulo post de tributis cum eis sit acturus, idè hæc eum dixisse, ut in initio confirmet eorū animos ad illam molestiam contemnendam. Sed verior causa est hæc: quoniam pecuniam militarem, quam habebant Athenienses, nuper theatralem fecerant: ut singuli, ciues binis inde obolis ad spectandum acceptis: alterum ad emendum victum retinerent: alterum possent architecto theatri pendere (nec enim tunc theatrum habebant è lapidibus constructum) quum postea Demosthenes vellet eam in stipendia militum conuerti, instante iam bello Philippico & vereretur, ne statim initio Athenienses offenderentur, si binis illis obolis eos defraudaret: id in initio aperte illis dicendum non censet, sed ipsis conuincendum relinquit, cum dicit vtilitatem esse pecuniæ præferendam. Neque simpliciter dixit pecuniæ, sed & magnæ. Constat autem, si propter vtilitatem, magnam pecuniam contempturi sint, multo minus eos iacturam binorum obolorum propter vtilitatem agræ laturus. Præterea sciendum est, publicam illam pecuniam à Pericle primùm theatralem esse factam, propter huiusmodi causam: Quia in magna frequentia spectatorum, tum ciues, tum hospites seditiosè de locis contendebant: magistratus Atheniensium ad eas rixas prohibendas, vernalia loca fecerunt. Post, dinitibus loca eminentibus: ad captandum plebis & pauperum fauorem, ut & ipsis esset vnde loca emerent, decretum fecit, ut redditus ciuitatis omnibus ciuibus ad spectacula præberentur. Deinde Apollodoro quodam eandem in stipendia militum denovo conuertente aggresso: Eubulus, vnus è magistratibus, captator autæ popularis, magis sibi deuincire plebis animos studens, lata lege capitalem in eum pœnam statuit, qui theatralem pecuniam facere militarem institueret. Quapropter quoties in Philippicis eius pecuniæ meminit Demosthenes, suadet tantum, non etiam de scripto pronunciat) quod periculosum erat) legem eam esse abrogandam. Non tamen persuasit ut abrogarent, nisi fortè id ipsi postea bello coacti fecerint.

Apollodorus Eubulus.

Demosthenes.

Vos prælaturos arbitror,) Verbum Vos, magnam vim habet, quasi diceret. Vos quos non cepit opulentia Persica, non Lacedæmonij magna pollicitantes. Verbum autem νομίζω ( ut iam in Socraticis dictum re) & δοκεῖν atque alia eiusdem generis, nõ semper in re dubia vsurpant veteres, sed sæpe etiam de re vera. Sic igitur hic etiam, Arbitror, pro iudicio & credo.

Α εἰ γὰρ πολλῶν χρημάτων σωθήσεσθε ὑμῖν καταρσενεῖν, πολλῶν μάλλον τῆν ὀλίγων. νομίζω ἢ εἶπε, καὶ ἀπεισμαι, ὅτι τὸ μὴ, ἢ δικῶν ὄν, εἰ συγκατάθεσιν ἀγέει ἀκροατῶν. τὸ ἢ δὲ πορῶσιν ἔχον, φιλονέκον αὐτὸν μάλλον καθίστησεν. ἄλλως. αἰτὶ πολλῶν. ὁ νοῖς, εἴ τις ὑμῖν πορῶσενε χρημάτων τε καὶ τὸ συμφέρον, διδύς αὐτὸν ἠρώσαστε αἰτὶ πολλῶν χρημάτων τὸ συμφέρον. (ζητῶν) ἢ, τί βελόμενος δειξάτω, τῆ δὲ νόμια ταύτη διδύς ἐξήσατο τῆ συγκερούση τὰ χρημάτα πορῶσ τὸ συμφέρον, καὶ λέγουσιν, ἐπειδὴ ὑπονοεῖτο ὡς δὲ τὸ λαβεῖν χρημάτα ὡς τῆ ὀλιωθῶν, λέξαν ἐλόμνος ἰσθ' αὐτῶν, ἢ δὲ λησε δὲ τούτε λῶσασα τῶν ὑπονοῖα, δὲ τῆ εἶπειν, ὅτι πορῶσενε τῆν χρημάτων τὸ συμφέρον. αὐτῆ ἢ σισσοσισ μὴ ἔστιν ἢ δὲ λησῶσ. εἰ γὰρ εἶπειν, ὅτι ἐγὼ πορῶσενε τῆν χρημάτων τὸ συμφέρον, ἀλλ' ὑμῶς τῆ το πιστεύω πορῶσεν. ἀλλοι ἢ λέγουσιν, ἐπειδὴ ὑπονοῖα εἶχον, ὡς δὲ ἐλόμνος τὰ χρημάτα δὲ τῆ πρῶσων βασιλέως. εἰ ἢ τῆ αὐτῆ ὁμοῖα ἢ δὲ λησῶσ. ἀλλοι δὲ φασιν, ἐπειδὴ πορῶσεν αὐτῶς μέλλει μὴ μαρῶν δὲ γὰρ γὰρ, τούτων ἢ τῆ λυπηρῶν ἐκλόμνος αὐτῶς δὲ λησῶσ. εἰς ἐν τῆ ἀρχῆ καταρῶσασα δὲ, τὸ τῶσεν εἶπειν. ἢ ἢ ἀληθεσῶσ αἰτῶ ἔστιν αὐτῆ. ἐπειδὴ χρημάτα ἔχον τῆσ σρατωπῆκα οἱ ἀθλωαῖοι, ἐναῖχος αὐτὰ πεποῖκασι θεωρικῶ, ὡσ τε λαμβάειν ἐν τῆ θεωρῶν ἔχασον τῆ ἐν τῆ πόλει δύο ὀβολοῖς, ἢ αὐτῶν ἐνα κατάσῶσ εἰς ἰδίαν ἔσφω, τῆ ἢ ἀλλοσ παρῶσ ἐπὶ ἔχασον τῶ ἀρχαῖοσιν τῆ θεωρῶσ. οὐδὲ γὰρ εἶχον τότε θεωρῶσ ἐν λῆσων κατασῶσασ μῶσιν. εἰτῶ ἐκλόμνος ὁ δημοσῶσ τῶν μῶσ βαλαῖν εἰς σρατωπῆκα, ἐπειδὴ περὶ τῶν κατέλαβεν ὁ πόλεμος ὁ πορῶσ φίλιπποσ, καὶ δὲ ἐκλόμνος δὲ δὲ ἐν τῆ ἀρχῆ λυπηρῶσ φαυλώσ τῶσ ἀθηναῖοις, εἰτῶ ἐμῶσ αὐτῶσ δὲ πορῶσεν τῆν δύο τούτων ὀβολῶν. τῶσ μῶσ ἐν τῆ ἀρχῆ τῆ το λέξαν φαυρῶσ ἀβαβάλλετασ. τῆ το ἢ αὐτοῖς ὑπονοεῖν παρῶσ, δὲ τῆ εἶπειν, ὅτι πορῶσενε ἔστι τὸ συμφέρον τῆν χρημάτων, καὶ οὐκ εἶπειν ἀπλῶσ χρημάτων, ἀλλὰ καὶ πολλῶν, δὲ λησῶσ ὅπῃ πολλῶν χρημάτων μέλλουσι κατὰ φρονεῖν δὲ τὸ συμφέρον: πῶσω γὰρ μάλλον ἐκ αὐτῶσ ὀκνησῶσ ὑπορῶσ εἰν δύο ὀβολῶν ἐνεκα τῆ λυσῶσ τῶσ τῶσ τῶσ ἢ ὅπῃ τὰ χρημάτα ταῦτῶ τὰ δημόσῶσ, θεωρικῶ ἐποῖσιν δὲ ἀρχῆσ ὁ φαυκλῆσ, δι' αἰτίαν τοιαύτῶ. ἐπειδὴ πολλῶσ θεωρῶσ καὶ σασιαζῶσ δὲ τῶ τῶσ καὶ ξῶσ καὶ πολιτῶσ, καὶ λοιπῶν τῶν πλῶσων ἀρῶσ τῶσ τῶσ, ἐκλόμνος ἀρῶσ τῶσ δημῶσ καὶ τοῖς πῶσιν, ἢ αὐτῶσ καὶ αὐτοῖς πόσεν ὠνεῖσ τῶσ, εἶρα φῶσ τῶσ πορῶσ δὲ ὑμῶσ καὶ τῆ πόλει, γῶσ τῶσ θεωρικῶ τῶσ πολιτῶσ. εἰτῶ ὅπῃ χηρῶσ τῶσ δὲ πορῶσ δὲ πορῶσ πῶσ πάλιν αὐτῶ ποῖσασ σρατωπῆκα ἐκλόμνος δὲ ἐκλόμνος ὁ πολιτεῶσ, δημῶσ τῶσ πλῶσων δὲ νοῖασ ὅπῃ σασιαζῶσ τῶσ δημῶσ πορῶσ εἰ αὐτῶ, ἐγῶσ φῶσ νόμον, τῶσ κελδῶσ τῶσ θανάτῶ γῶσ τῶσ, εἰ τις ὅπῃ χηρῶσ μῶσ πορῶσ τῶσ θεωρικῶ σρατωπῆκα. διὸ ὅσῶσ ἐν τῶσ φιλιπποῖς μῶσ μῶσ αὐτῶ ὁ δημοσῶσ, σμβελάσ μῶσ ὡσ αὐτῶ λυθῶσ, οὐ μῶσ τοῖς εἰτῶ φῶσ λέγει, ὅπῃ λῶσ ὅπῃ λυθῶσ. ὁμῶσ καὶ εἶπειν αὐτῶ λῶσ, εἰ μῶ ὅσῶσ αὐτῶ ἀρῶσ τῶσ πορῶσ, τῶσ πορῶσ, τῶσ πορῶσ. ὑμῶσ εἰ εἰσ νομίζω. ἢ μῶσ φασιν ἔχει πολλῶσ ἢ λέξις τὸ ὑμῶσ, ὡσ τῶσ εἰ εἰσ ὑμῶσ, οἰς ἔχ εἰλε πλῶσ ὁ περῶσ, καὶ λακεδαῖμοῖοι μῶσ οἰς ἔχ εἰλε πλῶσ ὁ περῶσ, καὶ τῶσ στωικῶσ εἰρητῶσ καὶ τὸ δοκεῖν, καὶ τῶσ τοιαῦτῶ, καὶ πάντῶσ ὅπῃ αὐτῶσ λα τῶσ τῶσ οἱ παλεοῖ, ἀλλὰ πολλῶσ καὶ ὅπῃ τῶσ ἀληθῶσ ἐκ εἰσ τῶσ τῶσ νομίζω καὶ ἐν ταῦτῶ αἰτῶ τῶσ κρίνω καὶ πιστεύω.

ὅπῃ



ὅτι πίνω τῆς ἕως ἔχρη. ἢ κατασιδὼν τὴν προνομίαν καὶ  
 διασιώπην. ἔτι δὲ ἔρρηθη. Μετῆλθε γὰρ ἐφ' ἑτέραν  
 νομίαν, τὴν παλαιάν ἀφ' ἧς ἀκατάστατον ἄπρον ἢ τῆς  
 προνομίας ἐν δόξῃ. ἔχει γὰρ δὴ τῆς κοινῆς ἐνοίας  
 ὁμοιοτρόφον, ὅτι προνομίαν ἀπὸ τοῦ συμφέροντος  
 ἀπομακρύνει. ὁ δὲ δόξῃ εἰς προνομίαν, ὡς ἐπιμύθη  
 τῆς ἐπιμύθη, ἢ ἀπὸ τῆς κοινῆς ἐνοίας. ἐστὶ γὰρ καὶ ἀπὸ τῆς  
 νόμου. τὴν βελούδιον συμβεβηκέναι. πάντας προνομι-  
 αὐτῶν, ἢ τὰς ἀφ' αὐτῶν καὶ τὸ φρόνον φύγη, ὡς μὴ βε-  
 λούδιον λέγει μόνον, ἢ ἵνα, εἰ τὴν ἀπὸ συμβεβη-  
 κέναι, κρείττων ἀπάντων τῶν συμβεβηκέναι ἀποδείξῃ.  
 ἀλλὰ καὶ τὴν ὑμετέρας τύχης. ἐπιμύθη μέλλει διω-  
 πῆ καλεῖν τὸν φίλιππον. ἔτι δὲ τὸν ἀπὸ τῆς προνομίας  
 ἐπιμύθη ἀφελῆς, ὁ πύχην ἀθλωμάτων μῦθον ἵνα  
 ἐκείσε τῆς ἀθλωμάτων, ἔχει αὐτοῖς προνομιῶν ἀκείνη,  
 ὅτι καὶ αὐτοῖς δύνανται προνομιῶν τὰ δύνανται.

πολλὰ τῆς δύνανται. δύνανται καλοῦμαι, ἢ τὰ συμφέ-  
 ροντα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν. ὁ μὲν οὖν παρὸν  
 καμῆς. ἀκόλουθον τῶν προνομιῶν καλοῦμαι τὸ δὲ δύναν-  
 ται. ἐκείνη δὲ προνομιῶν καλοῦμαι τοῖς βελούδιον συμβε-  
 βηκέναι, νῦν ἐκ προνομίας τὸν καμῆν συμβεβηκέναι ἡγάγη,  
 ὡς περ ἐκδεικνύμεθα, ὅτι τὴν καμῆν οἱ ῥήτορες ἀ-  
 δήσοι, ὁ μὲν τοῖς καμῆς, τὴν γὰρ τὴν γλώσσῃ ἀποφάνει.  
 ἢ ἵνα ὡς περ ἐκ προνομιῶν καλοῦμαι ὁ λόγος. διενώσοι γὰρ  
 ὡς περ τῆς ποιητικῆς, ὅτι ἐκείνη μὲν αὐτὸν τὴν καμῆν ποιῆ-  
 σι φθέρῃ δύνανται ἢ τίς τερον, οἷς ἢ μέτεσι φωνῆς. ὁ μὲν τοῖς  
 ῥήτορας τὴν ἐκείνη φωνῆν ὑποκρίνει, τὸ πιθανὸν τῶν λό-  
 γων κατασιδὼν τῶν.

ὑμῖν ἐκείνων αὐτοῖς. ἀπὸ τῆς ὑμῖν τοῖς ἀθλωμάτων αὐ-  
 τοῖς, ἀπὸ τῆς ἐνοίας. καὶ ἀπὸ τῆς ποιητικῆς ἐστὶ τῆς ἐκ  
 ἀθλωμάτων.

ἡμεῖς δὲ ἐκ οἷοι ὅτι πνα. τὸ ἐπαχθές βελούδιον  
 φέρει, καὶ αὐτὸν κατέμειξεν τῶν ἐγκλήματι, ἡμεῖς εἰ-  
 πὼν, καὶ ἔχῃ ὑμεῖς. τὸ γὰρ τὸ ἔχῃ λέγει ὑποσιώπη-  
 σις, ἢ τὴν μέλλει τῆς ἐπιμύθη. ἔραχῃ πικρῆ καὶ ἰσοδορίας ἐχθ-  
 ῆρον, καὶ βέλῃ τῆς δὲ τὸ ἐπαχθές αὐτὸ λέγει, ἀλλὰ  
 δὲ ἀιγμάτων σημαίνει. ἢ γὰρ ἐπιμύθη βελούδιον λέ-  
 γει, ὅτι ὁ μὲν καμῆς πάντας ποιῆι, παρὸν τῶν ἡμεῖς ἐπι-  
 μύθη σωτηρίαν τῆς προνομιῶν. ἡμεῖς γὰρ ῥαθυμοῦμεθα. ἢ  
 ὡς ἐχθρὸν αὐτοῖς, ἀλλὰ δὲ τῆς ἐπιμύθη ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς  
 μὲν ὑποσιώπησι μὲν τῆς δὲ τὸ δὲ τῆς ἐπιμύθη δὲ,  
 ἐκ οἷοι. ὅτι πνα μοι δοκοῦμαι ἔχειν ἔσπον ὡς αὐτὰ.  
 ἐπιμύθη δὲ τῆς ὑποσιώπησις, ὅτι ἐκείνη μὲν παντελῶς  
 ὑποσιώπησις προνομιῶν, ὡς περ τὸ, ἢ βέλῃ καὶ δὲ τῆς  
 εἰπεῖν οὐδὲν, ἀρχόμεθα τῆς λόγου. ἢ γὰρ ὑποσιώπησις,  
 ἀπὸ τῆς τῆς ἐπιμύθη. εἰν αὐτὸν τῆς τὸ τῆς ὡς  
 πνα τῆς προνομίῳ, κατασιδὼν οὐσις τῆς, εἴπερ  
 ὑποσιώπησις αὐτῆς φροντίζετε.

ἐστὶ γὰρ ἐμοὶ δοκῶντα. γλώσσῃ ἀπόφασις. ἐστὶ γὰρ  
 ἐπιμύθη ἀρχὴ ἐπιμύθη τῆς συμφέροντος.

ἢ τῆς ταῦτ' ἐρεῖ. ὅτι μάλλιστον οἱ ἀθλωμάτων ἡμεῖς καὶ  
 βελούδιον ὑμῖν, καὶ δὲ τῆς παρούσης προνομιῶν ἀπὸ  
 τοῖς καὶ μὴ χάραν ἢ ὁ φίλιππος ἀπατήσῃ αὐτοῖς, ἀπὸ  
 ἐπιμύθη τῆς βελούδιον ὑπαρχῆσις αὐτοῖς ἐκείσε τῆς προνο-  
 μίας. ἐπιμύθη καὶ προνομιῶν. τὸ βέλῃ τῆς ὀλυθίων  
 ἐπιμύθη, ὅτι καὶ μὴ βελούδιον αὐτοῖς, ἐπιμύθη καὶ  
 τῶν εἰς τοῖς βωμοῖς καὶ βίαις ἀποσιδὼν. ἢ ὡς ἐπιμύθη

A Quod cum ita sit.) Ratio exordij non exprimitur, sed recitetur. Transit enim ad alium sensum, priore sine confirmatione relicto: huius rei causa est propositio- nis autoritas. Communis enim sensus hoc probat pluris facere homines utilitatem quam pecuniam. Autoritatem autem habent propositiones earum, quarum probationem auditor non requirit, sed eandem ab opinione Græcorum aut sensu communi submit, interdum etiam à legibus.

Eos qui consilium dare volunt.) Hortatur omnes ad dicendum, cum ut hoc pacto invidiam fugiat, ut qui non solus audiri velit: tum ut, si suum consilium fuerit præ aliis probatum, ipse reliquis suasoribus antecellere omnibus intelligatur.

Sed & vestra fortuna.) Cum potentem Philip- pum vocaturus sit propter felicitatem: simpliciter præ se fert, Athenienses felices indicare: ut, ubi illuc per- uenerit eos habeat iam antè ad audiendum afflicta- ctos, quòd & ipsi agere possint quæ debeant.

B Multa oportuna dictu.) Δείοντα vocamus non solum conducibilia, sed etiam decora.

Hoc certè tempus. Consentaneum priori exordio est secundum. Illic enim cum prouocauerit eos qui consilium dare velint: nunc ex superuacaneo occasione consilium introducit, quasi innueret: Quid oratores dicturi sint, incertum est: sed occasio hanc sententiam dicit. Habet autem hæc oratio profopoeiæ formam: sed differt ab illa qua poetæ vtuntur.

Nam illi, ipsi occasioni, vel alicui rei alteri, cui ser- monis facultas negata est, orationem attribuunt: ora- tor autem illius voce fungitur, ut sit oratio probabi- lis Vobis in seipsis.) Hoc est, vobis Atheniensibus i- psum suscipienda & tuenda est causa Olynthiorum.

Nos verò nescio quomodo.) Ad declinandam in- uidiã, seipsum quoque crimini immiscuit, Nos, in- quiens, & non, Vos. Dicitur autè hæc figura ὑποσιώπησις  
 subterfugia, si quis adiuncturus aliquid asperum & affine conuicio, id declinandi odij causa dicere non vult, sed per ambages quasdam obscurius indi- cat. Etenim cum hic dicere velit, occasionem omnia facere, hortantem nos ad curam rerum suscipiendam: vos verò segnes ac socordes esse, & neglectis rebus necessarijs, spectaculis atque delicijs deditos: id qui- dem vitanda causa offensionis subterfugit, sed subiicit, Nescio quoniam mihi videtur modo erga illos esse affecti. Differt autem ὑποσιώπησις τῆς ἐπιμύθησις, hoc est, subterfugia à reticentia, quòd hæc quidem rem profus obtinet, cuiusmodi illud est, Nolo autem quicquam dicere omnino sum, initio orationis meæ. at Subterfugia subobscurè aliquid indicat, ut hoc loco fit. Ac membrum quidem hoc, conclusio exordij fuerit: cum illa confirmatio sit, Si quidem de salute vestra solliciti estis.

Sunt autem quæ mihi quidem videantur.) Sententia dictio. Est autem hoc loco principium & ingres- sus utilitatis.

Qui hæc dicant. Videlicet, venturos Athenienses, operamque illis laturus. Qui item sua presentia eos confitentur, & caueant, ne locus Philippo detur, eos decipiendi, cum presentem illam legationem veluti pro pignore mittendi auxiliij habituri sint.

Auertat & auellat.) Constantiam Olynthiorum indicat, quòd etiam inuitos eos auertere atque auelle- re queat. Est autem sumptum hoc verbum ab ijs qui ad aras confugientes, inde abstrahuntur. Aut loquitur tanquam de membro aliquo corpo- ris: ut ostendat coniunctionem Olynthiorum. ἀποσιδὼν τῆς ἐπιμύθησις, ἢ λέγεις ἀπὸ τῆς καταφύγιον τῆς ἐπιμύθησις, ἢ λέγεις ἀπὸ τῆς καταφύγιον τῆς ἐπιμύθησις, ἢ λέγεις ἀπὸ τῆς καταφύγιον τῆς ἐπιμύθησις.

ἐπιμύθησις  
 ἀποσιδὼν

προνομιῶν  
 ποιητικῆς  
 καὶ ῥήτορας  
 καὶ.

ὑποσιώπησις  
 πησις.

ὑποσιώπησις  
 σης.



Particula Aliquid, hic pro Multum ponitur: quemadmodum illud quoque Copias aliquis possidentes, id est magnas.

Etiam vobis vtilissimum. ) Hæc figura *παραπροσδοκίας*, præter expectationem nominatur, cum eadem res & terribilis & conducibilis esse dicitur.

Aduerfatur. ) Illud ipsum, inquit, quod Philippus oppugnatum superatūque difficilis est, obsistit, quod minus eius amici fiant Olynthij. Deinde causā subiicit.

Se nunc non gloria. ) Videlicet non id nunc tantū agit, ne à Philippo vincatur, sed ut ne pulsi patria, sub corona veneant: hoc est, ne in seruitutem ab eo redigantur.

Et in vniuersum suspecta res liberis ciuitatibus. ) Postquam singularia exempla recensuit, eadem vniuersali sententia veluti obfignat.

Si dititionem finitimam habeant. ) Nam ipsa loci vicinitas veluti parere crimina & querelas solet.

Et cætera quæ conuenit omnia. ) Quasi diceret, ea quæ de maioribus memorari solent: fuisse illis in more positum, ut periclitantes conseruarent.

Et ut ipsi exeuntes. ) Vult ipsos Athenienses descēdere in aciem, neque fidem habere conducticio militi, Hæc verò callidè dicit, ut si qua clades accepta fuerit, hæc sibi defensio relinquatur, suis consilijs non plenè esse obtemperatum.

Nec enim quod omnes iactabatis. ) Primum vniuersali vocabulo, Omnes, adducit eos ut suæ voluntati assentiantur. Deinde cum dicit, iactabatis, penitentię prætextum & excusationem tollit. Neque enim occultè, neque secretò quicquam horum dicebamus, sed omnes clamoribus, & cum tumultu conabamur Olynthios hostes reddere Philippo. Hæc enim verbi *ἐθρυλλοῦμεν* vis est.

Non igitur negligenda. ) Postquam animum Olynthiorum commendauit, & eos firmos fore socios ostendit: amplificat eam rem, tanquam fortunæ benignitate Atheniensibus obiectam, & tēporis quādam felicitatem vocat. Nam *πειπυλωτά*, id est, oblatam, seu quæ incidit, rerum fortuitarum est, & præter expectationem obuenientium. Nam si, cum rediremus, Eubœisibus. ) Studet eos excitare. Proinde in memoriā præterita eis redigit, in quibus neglectarū occasionū pœnas dederunt. Teneretis Aphilolim. Hoc vocabulū velut indignationē & deplorationem continet, quod ex sola focordia tum Amphipolim amiserint. Et rursus cum Pydnam, Potidæam. ) Celeriter & sine coniunctionibus oppida commemorauit, veritus ne magnum efficeret Philippum: reliqua verò noluit, ut ne populo terrorem incuteret. Vni primo. ) Velut obiectionem soluit: ut ne dicat Atheniensis, qui potui tam multis vno tempore ferre auxilia? Infert, si vni saltē primo alacriter auxiliati esse mus. alterum non attigisset. Nunc vteremur Philippo. ) Hoc significat Philippi humilitatem. nam verbum vtendi, de eo dicimus, quem nostro arbitratu tractare nobis licet, qui nobis ad voluntatem nostrā paratus est. Futura autē vltro. ) Veluti depingit, atq. oculis subiicit nobis hic ignauorum hominum & focordium ingenia *αὐτόματα* fortè fortuna, vltro, sine opera nostra.

Auximus, ô Athenienses. ) Per hoc indicare vult, penes eos esse, ut etiam nunc cum diligentia deiciant & debellent: quemadmodum per focordiam eū reddere magnum potuerint. Quæ illa est? hæc Olyn-

τά δὲ μέλλοντα. ) ὡς περ ὑπογράφει καὶ χαρακτηρίζει ἡμῖν ἐστᾶν ταῦτα ἢ ἀρῶν τε καὶ ῥαθύμων τὴν φύσιν. αὐτόματα. ) αὐτὴ τὴν ἀπὸ τύχης πνός.

ἠυξήσασθε, ὡς ἀδρεῖς ἀθληταί. ) βέλετ' ἄρα τούτου δείξαι, ὅτι ἐπ' αὐτοῖς ὅτι καὶ νυν, αὐτὸν κατελεῖν ἄρα τῆς ἀπεδῆς, ὡς περ ἐν αὐτοῖς ἐγγύστο τὸ ποιῆσαι αὐτὸν μέγαν ἄρα τῆς ῥαθυμίας. τῆς εὐδῆς; ὁ τῶν ὀλυθίων.)

τὸ ἔστι ταῦτα, ἀπὸ τῆς μέγας κείται. ὡς περ τὸ δυνάμει πνὰ κεντὰ μύρος. τὸ πνὰ γδ, ἀπὸ τῆς μεγάλης.

καὶ βῆξον ὑμῖν. τὸ τὸ γῆμα λέγει. ) ὡς περ εὐδοκίαν, ὅταν τὸ αὐτὸ πρᾶγμα καὶ φοβερὸν καὶ συμφέρον εἴη.

ἐναντίως ἔχει. ) αὐτὸ φησι τὸ δύσμαχον ἀπὸ καὶ δυσπαταγόνισον ἐναντιοῦται, πρὸς τὸ γλυέσθαι αὐτῶν τοῖς ὀλυθίοις φίλοις. εἴτα ἐπάγει τὴν αἴτιαν.

ὅτι νυν οὐ καὶ δόξης. ) οἷον οὐ καὶ τῆς ἠθελύας μόνον αὐτοῖς ὡς περ φιλιππου, ἀλλ' ὡς τῆς μὴ ἐκβαλεῖν ἐκείθεν καὶ ἀδραποδίσασαι, ὅ ὅτι, δουλοῖς ποιῆσαι.

καὶ ὅπως ἄπισον οἶμα, τὰς πολιτείας. ) εἰπὼν τὰ μερικὰ ὡς περ δείγματα, τὰ καὶ δοικὰ τῆς γνώμης ταῦτα ὁππορευγίεται.

καὶ ὁμορον χάρον ἔχουσιν. ) αὐτὸ γδ τὸ πλῆσιζον τῆς τόπου ὡς περ εἶωθεν τὰ ἐγγλήματα πικτεῖν.

καὶ τὰλλ' ἂν προσήκει πάντα. ) ὡς περ ἀπὸ εἰς ἕξαι, τὰ καὶ τῶν πρὸς ὀλυθίων διηγήματα; ὅτι ἔδοξεν εἶρον ἐκείνοι σώζειν τοὺς κινδυνούσους.

καὶ αὐτοῖς ἐξιώντας. ) αὐτοῖς ἐξιώντας, τοῖς ἀθληταῖς, καὶ μὴ ξενικῆ δυνάμει πισθύνειν. ταῦτα δὲ φησι περικῶς, ἵνα εἰ συμβῆ ἠθελύας, ἔχη ἄπολογίαν τὸ ἐλλείψασθαι πνὰ ὧν συνεβούλοσεν.

νυν γδ ὁ πάντες ἐθρυλλεῖται. ) πρὸς τὸν μὲν πρὸς ἐλληπικῶν πάντας εἰς συγκατάθεσιν ἠγάγη, ὡς αὐτοῖς βέλεται. δότιρον δὲ, ἐθρυλλεῖται εἰπὼν, τὴν τῆς μετανοίας πρὸς φασιν αἰήρηκεν. οὐ γδ κρύφα οὐδὲ ἐν ἄπορητῆ καὶ καὶ τούτων ἕξαι μὲν, ἀλλὰ πάντες βοήθῃ δουλοῖς χροῖ μὲν, τοῖς ὀλυθίοις ἐσπουδαζομένῃ ἔχουσιν κατασῶσαι τὰ φιλιππου. τὸ γδ τὸ ἐθρυλλοῦμεν δυνάται.

οὐ δὲ δὴ ποιούτων. ) συστήσας τὴν γνώμην τῶν ὀλυθίων, καὶ βεβαίως συμμαχίαις ἄπο δὲ εἴξαι; ἐρμῶν ποιεῖται τῶν ἀθλητῶν τὸ πρᾶγμα, καὶ κηροῦ πνός διπυγῶν καλεῖ. τὸ γδ καὶ περὶ ὠνότα, τῶν τυχεῶν ὅτι καὶ τῶν ἄλλων εὐδοκίαν συμβαίνοντων.

εἰ γδ ὅθ' ἠκοῦμεν ὁ βοῶσι. ) παρεξυμῶν βουλόμην, ἀσάμμησκει τῶν πρὸς ὀλυθίων, ἐν οἷς ἐζημιώσθη μὴ χρησάμενοι τοῖς κηροῖς.

εἴχετ' ἀπὸ ἀμφίπολιν. ) χετλιάζοντος ὡς περ, καὶ ὀλυθίων τῶν ῥήματα, ὅτι δὲ ῥαθυμίας μόνον τότε ἀμφίπολιν ἀπόλεσαν.

καὶ πάλιν λυγὰ πύδνα, ποτίδαμα. ) ἐν τῶν καὶ αὐτὸν σωδῆσθαι κατέλεξε τὰ χροῖα, δεδιὼς μὴ μέγαν κατασῆση τὸν φιλιππον. τὰ δὲ λοιπὰ λέγειν παρητήσατο, ἄρα τὸ μὴ φοβεῖσθαι τὸν δῆμον.

οἱ τὰ πρῶτον. ) ὡς περ ἀπὸ πᾶσι ὅτι λυγὰ; ἵνα μὴ εἴπω ὁ ἀθλητῶν; καὶ πνός ἡ δυνάμει τοσοῦτοις ἐν τῶν αὐτῶν βοηθῆσαι; ἐπάγει ὡς ὅτι εἰ ἐνὶ μόνῳ τῶν πρῶτον πρὸς ὀλυθίων ἐβουλόμην, οὐκ ἂν τῆς δότιρον ἔλατο.

νυν ἂν ἐχρῶμεθα τῶν φιλιππου. ) τὸ τὸ σηματικόν ὅτι τῆς φιλιππου ταπεινότητος. καὶ ὧν γδ ἐξουσία ἐχρῶμεν ὅτι βουλόμην πρὸς τῶν, καὶ τούτων τὸ χροῖα λέγειν; ὅτι τὰ δοκοῦντα ἡμῖν ὑποουροῦσιν.

τὰ δὲ μέλλοντα. ) ὡς περ ὑπογράφει καὶ χαρακτηρίζει ἡμῖν ἐστᾶν ταῦτα ἢ ἀρῶν τε καὶ ῥαθύμων τὴν φύσιν. αὐτόματα. ) αὐτὴ τὴν ἀπὸ τύχης πνός. ἠυξήσασθε, ὡς ἀδρεῖς ἀθληταί. ) βέλετ' ἄρα τούτου δείξαι, ὅτι ἐπ' αὐτοῖς ὅτι καὶ νυν, αὐτὸν κατελεῖν ἄρα τῆς ἀπεδῆς, ὡς περ ἐν αὐτοῖς ἐγγύστο τὸ ποιῆσαι αὐτὸν μέγαν ἄρα τῆς ῥαθυμίας. τῆς εὐδῆς; ὁ τῶν ὀλυθίων.)



θίων.) πνές τὸ τίς, κατ' ἐρώτησιν. τὸ ἢ εἶδ' ἢ κτ' ἀποκρί-  
σιν. ἄλλοι δὲ τὸ τίς, ἐγκλιτικῶς λαμβάνουσι.

λογιστής.) λογιστὴν λέγει; οἰοεὶ κριτὴν, ἵνα κρίνῃ τὰ  
ῥηθῆναι τῶν θεῶν αὐτοῖς ὑπεργνώστα. θεοδιδωμένα δὲ  
ῥηθῆναι τῶν αὐτῶν ἀμελείας.

ἀποπληρώω.) οἰοεὶ, ἐκκαθάρσιν καὶ ἀποπληρώω-  
ω. ὡς ἀπὸ μεταφορῆς τῆς κηλίδος τῆς χυρομένης ἀ-  
καθαρσίας, ὡς ἐπὶ τῶν ἐδῶντα.

φρασαίτω τίς ἐμοί.) πάλιν τὸ ἀξιοῦσιν φερόμε-  
σιν, εἶπεν ἐμοί, οἷον, τὰ φιλοπόλιδι.

ὅπου βούλεται.) δὲ φημὸς εἶπε τὰς ἀθλίαις, τῆ ὑπο-  
σταπῆτὴ πάλιν χρυσάμην.

τὸ φράτον ἀμφοῖπολιν λαβόν. μὴ ταῦτα.) τὸ μὴ ταῦ-  
τα καὶ εἶτα, καὶ αὐτίς, καὶ πάλιν, καὶ τὰ τοιαῦτα μέγιστα,  
βραδύτητα δὲ κίνουσι, μιμνῆται γὰρ αἰεὶ τὴν φρασίαν

πρὸς φύσιν, καὶ δὲ τῆς λέξεως ὁ ῥήτωρ. καὶ βουληθεὶς  
ὑπὸ ἰσότητά δειξά, καὶ ἀδύνατον οὖσαν ἐν τοῖς φιλιππου

φρασίμασιν ὑπὸ ἰσότητά καὶ τὸν λόγον ἐποίησε τῆ ῥῆσιν  
θεοδιδωμένη. τὸ μὴ γὰρ ἀξιοῦσιν τὴν φιλιππου δυνά-  
μιν ἢ ὑπὸ φρασίαν, ἀμφοῖπολιν, πυδναν, ποτίδαιαν,

μυθώνων, ἰλλυριοῖς, θράκων, ἢ γὰρ συνέχευε τὸ ὄνομα τῶν  
ἀκμῶν ἐκουσα, τὴν ὑπερβολὴν τῆς δυναμείας δὲ κίνου-  
σιν, ὡς οὐκ ἀρκούτως τὴν χρόνον πρὸς τὰς ῥῆσιν πό-  
λεων ἀλώσεως. τὸ ἢ ὑπὸ ἰσότητάς, τὸ φρασαίτω ὡς ἐν

ἰσορροπία τὸν λόγον. ὡς καὶ ἡ δοκῶσα τὴν λόγον κακία,  
γρηῖται πρὸς ἀκαθάρσιν, θαυμαστὸν δὲ κίνουσι τὸν ῥήτορα.  
τῆς γὰρ ὅτι ἀκρίβεια τὸ ἐπιγνώσκει τὸν κατῶν, ἐν ᾧ  
τὸ φρασαίτω ποιεῖν.

εἶτα δευτέρως ἐπέβη.) τὸ ἐπέβη καὶ ἐπιβάνω ὡς καὶ  
τὸ ἀπέρροπον, πρὸς γρηῖται; τὸ δὲ ἐπιβάνω καὶ ἐπι-  
βαπύω, πρὸς δότικόν.

πάλιν βραχέως.) οὐ τὸ ὑμῶν σημαίνει, ἀλλ' ὡς περ  
κουφότερον ἔχων ἐν τῆ νοσήματι; ἵνα τὴν πολιτείαν  
δείξῃ τὴ μακεδόνων, καὶ τὸ μηδὲν αὐτῶν ἐδέξαι ἢ  
συγχεῖν. ἰλλυριοῖς, καὶ πάμονας.) ἐθνη βαρβάρων ἐπὶ  
μακεδόνων ἵνα δείξῃ, ὅτι οὐδ' βαρβάρων ἐφείσαστο  
βαρβάρων.

καὶ πρὸς ἀρῶμεν.) εἶδ' βασιλεὺς ἢ μολοσάν,  
ὀλυμπιάδων ἢ τῆς τῆς φιλιππου γυναικὸς δευτέρως φησὶ  
ἢ ὅτι ἐξ ὑπερβολῆς φείδῃ. δὲ τὸ βούλεσθαι πάντων κερ-  
τῆν ὁ φιλιππος. εἰς τὸ, τί οὐκ αὐτῶν εἶποι; ὅτι  
φείδουσι, ταῦτα λέγει ἡμῖν. τί ἐν αὐτῶν εἶποι.) τὸ ἄρῶμα αὐ-  
τοποροῦ. δὲ φέρει ἢ ἀνθυποροῦ, ἀπὸ τῆς ἑσέως, καὶ ἀν-  
τιπύπτοντος. ἀντιπύπτον μὲν γὰρ ὅτι, ὅταν οἶδεν ὡς ὅτι  
μὰλλ' αὐτῶν τὴ ἀπὸ πρῶτον ὡς ἀποπύπτον λέγοντι, καὶ ἐπα-  
νορθώσεται ἑαυτὸν ἀποροσότητος, καὶ ὡς περ λεληθῶ-  
τος. ἀνθυποροῦ ἢ, ὅταν μέγιστον ὡς περ καταδέχῃ  
τὴν λερωμένην ὁ ἀποροῦ, ἀμφοῖβῆται ἢ πρὸ τῶν λει-  
πῶν. ὡς εἶται θά, ὡς περ πύπτον λέγοντι ὅτι καλῶς μὲν  
λέγει. ταῦτα γὰρ ἔχει φιλιππος, ἀκαθάρσιν ἢ. οὐδὲ γὰρ  
ἐπιβάνω καταλέγει ἡμῖν τὰ τῆ φιλιππου φρασίματα,  
ἀλλὰ τὴ δὲ ποιῶσιν πρὸς ὀλυμπόν ἐπάγει, ὅτι καὶ  
ταῦτα χρῆσιμα ὅτι πρὸς τὴν παρεῦσαν ὑπόθεσιν. ἀν-  
τίπύπτον δὲ, ὅταν ἀπὸ πύπτον κεφαλαίου ὀρῶσται,  
οἷον ἀπὸ δικαίου, ἢ συμφέροντος, ἢ πύπτον τῆ τοι-  
ούτων. ἵνα δὲ μὴ φρασαίτω τὸν λόγον ἐργάζεται, ἀ-  
ποπύπτον λέγων, ἐπάγει πρὸς ἰλλυρίων δὲ τῆς πλάσεως  
τῆ φρασαίτω τῆ ἀπὸ πύπτον; καὶ ἵνα ὡς περ ἀπαμύμητον καὶ ἀνακαλομένην παράλλου, καὶ οὐκ ἀφ' ἑ-  
αυτῶν ἐπιφέρειν δοκῇ τὴν ἐπιπύπτον. πρὸς θεῶν τίς οὕτως ἀνήθης.) αὐτῆ φρασαίτω, φρασίμα ἔλαβον. οὐ γὰρ  
b 2

A thiorum.) Quidam τὸ τίς, vt sit interrogantis. τὸ εἶδ' ἢ  
vt sit respondentis. Alij τὸ τίς encliticè accipiunt, pro  
Quadam.

Ratiocinator.) Ratiocinatorem dicit veluti iudicé,  
vt iudicet diuinitus eis oblatas commoditates, ipso-  
rum socordia neglectas: Exteramus.) Veluti expur-  
gemus & eluamus: translatum est à macula, qua ve-  
ltis aliqua polluitur.

Dicat mihi aliquis.) Rursus fide dignum animum  
præ se ferens, dixit, Mihi: veluti amanti reipublicæ.

Quocunq; vult.) Sic verecundè Athenas intel-  
ligit, sub tacentia denuò vsus.

Primum Amphipoli capta, deinde.) Particulæ  
Deinde, & Postea, Rursus, & Denuò, atq; eius gene-  
ris aliæ, tarditatem notant. Imitatur enim semper e-  
tiam per vocabula, naturam rerum, hic orator. Cum  
igitur significare vellet tardos progressus, atque in-  
firmas esse Philippi opes: tardam etiam orationem  
fecit, talibus particulis adiectis. Nam cum qui Philip-  
pi potentiam exaggerare vellet, sic efferre deceret:

B Amphipolim, Pydnam, Potidæam, Methonem, Illy-  
rios, Thraciam cepit. Nam frequentatio nominum  
vehementiam habet, potentiaque magnitudinem o-  
stendit, perinde ac si tempus ad urbium expurgatio-  
nes non sufficeret. Eius verò qui extenuat, est, oratio-  
nem ita vt in historijs fit, extendere. Quare id quod  
inter orationis vitia habetur, si tempestiuè atque v-  
tiliter assumatur, admirabilem ostendit oratorem.

Summa enim & perfectæ artis est intelligere, quo  
tempore id fieri conueniat. Deinde Thessaliam in-  
uasit. ἐπέβη, καὶ ἐπιβάνω, accessit, & accedo: itè τὸ ἀπέρρο-  
πον contrarium, vel æquiparans, cum genitiuo. ἐπιβάνω  
autè καὶ ἐπιβάνω insulto & aggredior, cum datiuo.

Recreatus non nihil ex morbo.) Minus est quam si di-  
xisset, Pristinam valetudine recuperata. Significat enim  
tantum leuationem quandam morbi: vt indicet natu-  
ram & consuetudinem Macedonis, qui nullam tem-  
poris partem elabi sibi patitur.

Illyrios & Pæonas.) Gentes Barbaræ sunt, Macedo-  
niæ finitimæ: vt ostendat, eam, quanquam Barba-  
rum, tamen nec Barbaris parcere.

Et aduersus Arymbam.) Hic rex fuit Mossolorum.  
Olympiadis Philippi vxoris patruus. Ait autem, tanta  
esse cupiditate imperandi omnibus, Philippum, vt  
nec à cognatis abstineat. Quidam: Quid igitur, dixe-  
rit aliquis: puncto signant postea subiiciunt: Hæc nobis  
dicitis. Quid igitur, dicat aliquis. Figura est anthy-  
pophora. Intereit aut aliquid inter anthypophorâ, an-  
tithefin, & antipipton, nam antipipton, id est contra  
cadens est, quando scit occursum sibi iri, tanquam ab  
surdum aliquid dicenti, & seipsum emendat diffimu-  
lanter, & veluti clanculū. Anthypophora, obiectio ve-  
rò, quando vnâ partem orationis quodammodo  
probat auditor, de reliqua verò ambigit, vt hic: per-  
tinet ac si quis diceret, Verè tu quidem ista dicis (ha-  
bet enim hæc Philippus) sed intempestiuè. Neque, n.  
prodiisti, vt nobis Philippi res gestas cõmemorares:  
sed vt ostēderes, de Olyntho quid fieri oporteat, sub-  
iicit etiã hæc ad argumenta hoc esse cõducibilia. An-  
tithefis, oppositio verò est, cū ab aliquo capite proce-  
ditur: veluti à iusto, aut utili, aut eius generis alio. Ne  
verò oratio rectâ producta, in fastidium auditorum  
incurrat: voluptate quadam eam condit, aduer-  
sarij persona introducta, in quod id etiam spectat, vt  
veluti prouocatus ab alio, coactusque, non sua spon-  
te reprehensionem subiungere videatur.

Quis vestrum, Deum immortalem, aded so-  
cors est.) Personæ loco rem posuit. non enim  
aὐπύπ-  
πτον.  
ἀνθυπο-  
φορᾶ.

Quis vestrum, Deum immortalem, aded so-  
cors est.) Personæ loco rem posuit. non enim  
aὐπύπ-  
πτον.  
ἀνθυπο-  
φορᾶ.

Quis vestrum, Deum immortalem, aded so-  
cors est.) Personæ loco rem posuit. non enim  
aὐπύπ-  
πτον.  
ἀνθυπο-  
φορᾶ.

Quis vestrum, Deum immortalem, aded so-  
cors est.) Personæ loco rem posuit. non enim  
aὐπύπ-  
πτον.  
ἀνθυπο-  
φορᾶ.

Quis vestrum, Deum immortalem, aded so-  
cors est.) Personæ loco rem posuit. non enim  
aὐπύπ-  
πτον.  
ἀνθυπο-  
φορᾶ.

Quis vestrum, Deum immortalem, aded so-  
cors est.) Personæ loco rem posuit. non enim  
aὐπύπ-  
πτον.  
ἀνθυπο-  
φορᾶ.

Quis vestrum, Deum immortalem, aded so-  
cors est.) Personæ loco rem posuit. non enim  
aὐπύπ-  
πτον.  
ἀνθυπο-  
φορᾶ.

Asyndeta  
& poly-  
syndeta.

ἀνπύπ-  
πτον.  
ἀνθυπο-  
φορᾶ.

ἀνπύπ-  
πτον.



dixit Hostes contra nos venient: sed, Bellum. Est autem hoc etiam Thucididi familiare, tum vt res pro personis, tum rursus vt personas pro rebus ponat. Na huiusmodi vocum immutationes, nouitatis quandam speciem orationi conciliant. Artificiose autem hoc interrogauit, vt vnusquisque cauens, ne ipse se stoliditatis condemnet, in sententiam oratoris, tanquam vera dicentis, concedat.

*ἢ ἀρχαίων.*) Videlicet pignotibus. nam ἀρχαία Demosthenes pignora & hypothecas saepe nominat. Quidam vero hunc locum non de mutuantibus, sed de scenerantibus exponunt, dicentes, passiuam saepe a ctiuorum loco vsurpare Athenienses, & vocare ἀρχαία ipsam sortem. Cum enim vsuras, inquit, soluere ne queant, tandem obrati aufugiunt. Sic creditores & fortis & vsuratum iacturam faciunt.

Magno.) Scilicet scenore: vt scenus intelligamus, ignauiam & socordiam: sortem, ipsam rempublicam.

Omissis & delicatis animis fuisse. Non simpliciter negligentibus. (nec. n. hac vocabuli ἑρραθυμικότες vis est) sed potius remissionē & studiū voluptatū significat.

In necessitatem veniamus.) Familiare est oratori, tum rerum molestarum communione se quoque cōplecti, tum bonarum fructum reipublicae in vniuersum transcribere, idq; magnam vim habet ad conciliandam ei auditorum beneuolentiam.

Ac reprehendere quidem.) Breue exordium e loco tum facultatis, tum vtilitatis ductum. Nam cum ad aliud caput transeat, non omnino peculiare & feiūctum à superioribus: exordium sumpsit, ne hiulca videretur oratio: sed inde auspiciatus est, vbi dicere desierat, nempe in capite vtilitatis. Ipsum vero argumētum & inductionem à facultate sumpsit. Quapropter etiam exordium adhibuit. Differunt autem exordia capitum, ab ipsarum orationum principijs: quod hec toti orationi viam muniunt, & vim eorum quae dicenda sunt, sparsim continent: illa vero his solis medentur, quae ipsum caput laedunt. Exordium autem ab obiectione duci, nihil noui est, quia enim in media oratione collocatur, ideo quiddam habet certamini comparatum. Sed sciendum est, obiurgationem loco vtilitatis conuenire. Obiurgationem vero dixit, non cōuicium. Nam cōuiciari cuius in promptu est: sed ἐπιπαιῖν obiurgare, quod est monitoris, & eius qui de re vtili, cum honore auditorum differit, nō cuiusuis est, sed eius duntaxat, qui auditorium spectat vtilitatem.

Ac obiurgare quidem.) Obiectio à iusto, huiusmodi: At iniquē facis, Demosthenes, qui tantum obiurges nos, quod cuiusuis hominis est, non consultoris, hoc est oratoris. Sciendum vero, eum non statim adiecit refutationem: sed posterius, interposito & explicato eo quod verebatur, vt per id in primis tanquam corrigeret consilium quod daturus erat. Affirmo igitur bifariam.) Rationem auxiliorum explicat, quae ad caput facultatis refertur. Quicquid enim de occasionibus & rei conficiendae rationibus differitur, id omne ad facultatis locum pertinet. In his enim ostenditur, quomodo possint aduersarij superari. Quia vero sit Athenienses ingenti socordia esse mancipatos bina eis auxilia proponit, vt saltem vnum mittant. Si hoc pertulerit, Olynthum expugnabit. Proprium est vocabulum: ὑπομένειν, id est sustinere, enim dicit, pro καρτερεῖν, id est tolerare, cum videmus domestica nostra afflicta παρασίσσειται idem est quod χειρόσεται subiget. Distingui autem hic debet, vt sit,

πίπτει τ' ἀπὸ πάλων, εἰ ποιεῖ δὲ οἶδε τοὺς ἀθλῶναιος πολλῆ δειδουλομήνους ραθυμία, ἀφείκει αὐτοῖς δύο βοηθείαι, ἵνα καὶ τὴν μίαν ποιήσωσιν. ὑπομένειν τὸ το, ὀλλυθον ὄψασθεται.) οἰκεία ἢ λέξις. ὑπομένειν γὰρ λέγειται αἰτ' ἢ καρτερεῖν, ὅταν ἴδωμεν τὰ οἰκεία πάροντα. τὸ δὲ ὄψασθεται, χειρόσεται. σικτιόν δὲ ἐστὶ τὸ πῶς

A εἶπεν ἤθεσοντα οἱ πολέμοι καὶ ἡμῶν, ἀλλ' ὁ πλεμὸς συνήδες ἢ τὸ το & δουκιδίη ποιείν, ἢ μεταλαμβάνειν, ἢ αἰτ' ἢ προσώπου ἀφ' ἑμαυτοῦ, ἢ φείσονται πάλιν αἰτ' ἢ ἀφ' ἑμαυτοῦ. αἰ γὰρ τοιαῦτα τῶν λέξεων ἐναλλαγὰ, καὶ ἀφ' ἑμαυτοῦ τὰ λόγῳ παρέχουσι. τεχνικὰς ἢ πῶτο ἢ ἔροισεν, ἵνα ἕκαστος φεύγων τὸ καταψήφισα αὐτοῦ ἀποίαν, συνομολογήσῃ τὸ ρήτορι ἄς ἀληθῆ λέγουσιν.

ἄσπερ οἱ δανειζόμενοι τῶν ἀρχαίων.) εἶποι τῶν ἐνεχούρων. ἀρχαία γὰρ τὰ ἐνεχούρα ἢ τὰς ὑποθήκας ἐν πολλοῖς ὁ δημοσίων εἶπε. τινὲς ἢ ὄψασθον) αὐτὸ ἐκ τῶν δανειζόμενων, ἀλλ' ἔπι τῶν δανειζόντων; λέγουσιν, πολλὰς τοῖς παθητικοῖς αἰτ' ἢ ἐνεργητικῶν ἔχουσι τοῖς ἀθηναίοις, ἢ λέγουσιν ἀρχαία αὐτὰ τὰ κεφάλαια. μὴ δυνάμενοι γὰρ φησὶν ἀποδοῦναι πολλοῖς τόκοις. ὕστερον οἱ χρεωστούτες φεύγουσι; & οὕτως οἱ δανεισταὶ μὴ τῶν τόκων ἢ τὰ κεφάλαια ἀπολλύουσιν. αἰ ἔπι πολλὰ) αἰτ' ἢ τὸ ἔπι πολλὰ τόκῳ. ἵνα τόκον λάβωμεν, τ' ἀρχαία, & ραθυμία. κεφάλαιον ἢ, αὐτῶν τῶν πόλιν.

B ἑρραθυμικότες, οὐκ ἀπλάς ἢ μεληκότες, οὐ γὰρ τοῦτο σημαίνει ἢ λέξις, ἀλλὰ μάλλον τῶν ἀφ' ἑμαυτοῦ ἐστὶν ἐν ἑδῶν ἢ ἀφ' ἑμαυτοῦ.

εἰς ἀνάγκην ἤδωκεν.) συνήδες τῶν ρήτορι τῶν ἀφ' ἑμαυτοῦ ἐστὶν ἐν ἑδῶν ἀπλάς, αὐτὸν μετέχοντα δεικνύουσι, τῶν ἢ ἀφ' ἑμαυτοῦ τῶν ἀφ' ἑμαυτοῦ, ὁ λόγος φησὶν ἐμμεν τῆ πόλει, & δύναται τοῦτο πολλὰ αὐτῶν ὄψασθαι τῶν ἀφ' ἑμαυτοῦ κενεσθῶσιν τῶν εὐνοίαι.

τὸ μὲν οὖν ἐπιπαιῖν.) μετὸν τὸ ποροοῖμοι, ἐκ τῆ δυνατοῦ, & συμφέροντος. μετὰν γὰρ ἐφ' ἑτέρον κεφάλαιον, οὐ παντελὸς ἰδέσθον; τὸ ποροοῖμον ἔχειν, ἵνα μὴ κατὰσπερ ἐχισθῶν ὁ λόγος φησὶν, τῶν μὲν ἀρχαίων ποροοῖμος, ὅς ἔ λέγων ἐπάσατο, λέγω δὲ, τὸ συμφέροντος. τὸ ἢ ἐπιπαιῖν, ἢ ἐπιπαιῖν, ἐκ τῆ δυνατοῦ διὸ ἢ τὸ ποροοῖμον ἔχει. ἀφ' ἑμαυτοῦ ἢ τὰ τῶν κεφαλαίων ποροοῖμα, τῶν ἐν αὐτῶν τ' ἀρχαίς; ὅτι οὕτως μὲν τῶν παντὶ λόγῳ χόρην δίδωσι, ἢ ἀφ' ἑμαυτοῦ ἐχθ' ἢ δύναμιν, τῶν δὲ λόγῳ λέγουσιν μελλοντων. τὰ ἢ τῶν κεφαλαίων, αὐτὰ μόνον ἀφ' ἑμαυτοῦ τὰ λυποῦντα τὸ κεφάλαιον. τὸ ἢ ὄψασθαι ἢ ἀφ' ἑμαυτοῦ εἰλήφθαι τὸ ποροοῖμον, ἢ ὄψασθαι δόξον. τὸ γὰρ ἐν μέσῳ λόγῳ κείδῃ, πεποιτικὴ τ' ἐναίωτιον ἔχειν. ἰσέον ἢ ὅτι ἢ ἐπιπαιῖν, τῶν συμφέροντι ποροοῖμα. ἐπιπαιῖν ἢ αὐτὸ εἶπεν, ἀλλ' οὐ λοιδορεῖται. τὸ μὲν γὰρ ὑβρίζειν, παντὶ ῥαδίον τὸ ἢ ἐπιπαιῖν, ὅπερ ἐστὶν οὐδὲν ἔχοντος, καὶ λυσιτέλουτος ἐπιπαιῖν τῶν ἀκούοντων λέγοντος, οὐ παντὸς ἐστὶν, ἀλλὰ μόνου τῆ σκοποῦτος τὸ λυσιτέλες τῶν ἀκούοντων.

C ἀλλως, τὸ μὲν οὖν ἐπιπαιῖν.) ἀπ' ἑμαυτοῦ τῶν δικαίων. οἶον, ἀλλ' ἐδίκημα ποιείεις, ὃ δημόσθενες, μόνον ἐπιπαιῖν ἢ μὲν, ὅπερ παντὸς ἀφ' ἑμαυτοῦ ἐστὶ, μὴ μὲν τοι συμβαλόντων, ὅπερ ἐστὶ ρήτορος. ἰσέον ἢ ἐπ' ἐκ ἀφ' ἑμαυτοῦ ἐπιπαιῖν, τῶν λύσιν, ἀλλ' ὕστερον, ἐν μέσῳ δέεις, & εἰπὼν, ὅπερ ἐφ' ἑμαυτοῦ; ἵνα δὲ τούτου ὄψασθαι ποροοῖμα τῶν μέλλεσαν συμβουλεύ. φημὶ δὲ διχῶς. τὸν ἔσπον τῆς βοηθείας εἰσηγίται. ἐστὶ ἢ ἐστὶ τῆ δυνατοῦ κεφαλαίου. πάντα γὰρ καμῶν τῆ καὶ ἔσπον ὄψασθαι, ὅτι τὸ δυνατὸν ἔχει τῶν ἀφ' ἑμαυτοῦ. ἐν τούτοις γὰρ δεικνύται, πῶς ἐστὶν καμῶν τῆ καὶ ἔσπον ὄψασθαι, πῶς ἐστὶν καμῶν τῆ καὶ ἔσπον ὄψασθαι, πῶς ἐστὶν καμῶν τῆ καὶ ἔσπον ὄψασθαι.

ἄλλως, τὸ μὲν οὖν ἐπιπαιῖν.) ἀπ' ἑμαυτοῦ τῶν δικαίων. οἶον, ἀλλ' ἐδίκημα ποιείεις, ὃ δημόσθενες, μόνον ἐπιπαιῖν ἢ μὲν, ὅπερ παντὸς ἀφ' ἑμαυτοῦ ἐστὶ, μὴ μὲν τοι συμβαλόντων, ὅπερ ἐστὶ ρήτορος. ἰσέον ἢ ἐπ' ἐκ ἀφ' ἑμαυτοῦ ἐπιπαιῖν, τῶν λύσιν, ἀλλ' ὕστερον, ἐν μέσῳ δέεις, & εἰπὼν, ὅπερ ἐφ' ἑμαυτοῦ; ἵνα δὲ τούτου ὄψασθαι ποροοῖμα τῶν μέλλεσαν συμβουλεύ. φημὶ δὲ διχῶς. τὸν ἔσπον τῆς βοηθείας εἰσηγίται. ἐστὶ ἢ ἐστὶ τῆ δυνατοῦ κεφαλαίου. πάντα γὰρ καμῶν τῆ καὶ ἔσπον ὄψασθαι, ὅτι τὸ δυνατὸν ἔχει τῶν ἀφ' ἑμαυτοῦ. ἐν τούτοις γὰρ δεικνύται, πῶς ἐστὶν καμῶν τῆ καὶ ἔσπον ὄψασθαι, πῶς ἐστὶν καμῶν τῆ καὶ ἔσπον ὄψασθαι, πῶς ἐστὶν καμῶν τῆ καὶ ἔσπον ὄψασθαι.



ἡ, ὑπομείνας καὶ εἰσας τὴν πατρίδα ἀπὸ κινδύνου \* A  
πύρουσαν, ὡς εἰρήνην ἐν ποσύντῳ ὀλυνθῶν. καὶ ὁ χε-  
ρῶν εἰς τὴν μακεδονίαν, ὡς λαβὼν τοὺς ὀλυνθίους  
αὐτοὺς συμμαχίαν, ἀμυνεῖται ἡμᾶς ἐκείσε.

ὡς εἰς αὐτὴν ἡμᾶς ἐκείσε. ὅρα πῶς ἐν ταῖς αἰῶ πόλεις εἰ-  
πὼν ὅτι ὁ χερός αὐτὰς ἐλάβανεν, ἐπὶ τῆς ὀλυνθίου  
εἴπε τὸ δουχερῆς, ὅτι εἰπὼν τὰς χερῶν ὡς εἰς αὐτὰς, τὸ δου-  
χερῶν ὀλυνθίους ὡραγματῶν ὀλυνθῶν.

ὡς ἡ χερῶν ὀλυνθῶν. μετὰ τὴν ὀλυνθῶν ἐπὶ τὸ δυνατὸν  
κεφάλαιον. μερίζει ἡ τὸ εἰς δύο, εἰς τὴν χερῶν ὀλυ-  
νθῶν, καὶ ἀδρανὴ δύναμιν.

ὡς βάλειτε λαμβάνετε. πάλιν ὑποσηπὴν ἐχρήσατο,  
αὐτὴν εἰπὼν, εἰς τὰς θείας καὶ πανηγύρας αὐτὰ λαμβάνετε.

ὑποδάσσει. καλὰς εἴπε τὸ ὑποδάσσει, οὐχὶ δάσσει.  
ὑποδάσσει γὰρ τις τὸ ἀλλότριον ἐκείσε, οὐ οἶδεν ὅτι  
τὸ ἀλλότριον.

ὡς εἰς αὐτὰς φησὶν οὐκ εἶναι ὑμᾶς, ἀλλὰ  
τῆς στρατιῆς οἰκεία. ἐν δὲ τῷ πύρῳ. ἐν δὲ τῷ πύρῳ  
τὸ παντὸς μὴ ἔχειν ὡρασματῶν ἡ, τὸ ἔχειν μὲν μέ-  
ρος, ἐπὶ ἡ δίδωται ὡρασματῶν τὸ τέλειον. φησὶν οὖν ὅτι εἰ μὲν  
ὑποδάσσει τὰ χερῶν, οὐ μέλλετε ὡρασματῶν ὅτι τὸ  
ἀρκεύοντες ἔχειν. εἰ μὲν, ὡρασματῶν εἴτα ἐπειδὴ ἔμφα-  
σιν πᾶσι ἔχει ὡς εἴς τὴν ἀλλὰ ἐκ τῆς θείας, ἀ λαμ-  
βάνετε, ὀλίγων ὡρασματῶν, ἐπὶ γὰρ τὸ μέλλον ἡ  
παντὸς ἐν δὲ τῷ πύρῳ. ὡς εἰ μὴ ὑποδάσει τὰ θείας,  
παντὸς ὑποδάσει.

ἡ εἰς αὐτὰς εἴποι. ἀδυσφορῶν πάλιν. σὺ φησὶ γράφεις  
τὰ θείας εἴς τὴν στρατιῶν καὶ εἴτα λυεῖ, ὅτι συμβουλόσω  
μὲν, οὐ γράφω ἡ, τὸ κίνδυνον εἰδὼς. ἡ τὸ δούλον νόμον  
μὴ ἀγνοῦν. ἐγὼ μὲν γὰρ ἡ γράφω. ἐγὼ μὲν φησὶν, εἰς τοὺς  
στρατιῶν εἴτα ἀλαθῶν ἀ φημι. ὑμῖς ἡ εἰς τὰς ἐορ-  
τὰς λαμβάνετε. κατὰ σπουδαίω, ὡς παντὸς ἀπαλ-  
λοφῶν εἴτα τὸ στρατιῶν ὡρασματῶν τῶν ἀθλων, κα-  
τὰ σπουδαίω εἴτα, ὡς ἐπὶ κτημάτων παντὸς ὅτι  
φθαρῶν. ὑπο τῷ ποιου μὲν ἡ, εἴπε τὸ ποιῶν.

ἐπὶ λοιπὸν. οὐδὲν ἐπὶ φησὶν ὑπολείπει. εἰ μὲν βού-  
λειτε τὰ χερῶν τοὺς στρατιῶν ὑποδάσει, ἡ εἰσφέ-  
ρην ὑμᾶς ὑπο τῷ ἰδίῳ οὐσίῳ. οὐχὶ οἰεῖται ἡ τὸ ποσύντῳ.  
τα μὴ λυπηρῶς δόξη, ἀλλὰ τὸ κηρῶν ἡ τὴν ἀνάγκην εἰ-  
ποισεν οἰεῖσθε. δεῖ δὴ χερῶν. ὡς εἰ ἡ γράφω, εἴτα  
πολλὰν εἴτα ὀλίγων δίδωτε, οὐκ ἐμὸν εἰπὼν, ἀλλὰ τῆς  
χερῶν. τὸ ἡ οἶδα ὅτι πάντως χερῶν.

οὐδὲν εἴτα γράφω. εἴποι ὑπο τῷ, τὸ οὐκ ἐπὶ εὐχε-  
σαι δεικνύει χερῶν, ἡ ἐν τῷ σφραγισμένῳ. λέγεται ἡ  
ὅτι ὡρασματῶν τὸ ὡρασματῶν εἴτα, ὅτι τὸ πόλεμον. αἰετὸ ὅ  
πόλεμον χερῶν δίδωται.

ἡ γὰρ ὡς δοκεῖ. οὐχ ἔτι αὐτὰ ἔχει τὰ ὡρασματῶν  
ὡρασματῶν, οὐδὲ ὡς τις νομίζει καλῶν. ἡ εἰον δὲ ἐνδυ-  
μῶν. πηροσας τὸ ἐν μέρῳ τῷ δυνατῷ, τουτέστι τὸ  
τὸ πόλεως, ἐν τῷ δὲ τὸ ἔπειρον μέρῳ ἡ γράφω τὸ δου-  
χερῶν τὸ μακεδόνων, μὴ ἔχων γὰρ δίδωται, τοὺς ἀθλων, οἰς  
θηατοὺς κατὰ πόλιν ἀπώλειαν, πηροσας ἐκ τῷ εἰσ-  
παιροσῶν κατὰ σπουδαίω, ὅτι δύναμις τῷ φιλίππου δύ-  
ναμιν καθαιρεῖν. κατὰ δὲ ἡ εἴτα δίδωται, καὶ εἴτα δίδωται  
τῆς ἐπίδοσας καὶ τῆς ὡρασματῶν. ἡ εἴτα τὸ πολυεὺσιν  
αὐτὰ ὡρασματῶν τὸ αὐτὸ ὡρασματῶν. εἴτα τὰ τῷ δετῶν.  
ἡ εἴτα οἱ δετῶν, ἀλλὰ τὰ δετῶν ὡρασματῶν. ἡ εἴτα  
λίγη τὸ ἀπείσιν, ἡ δὲ ἡ εἴτα, ὅτι αἰετὸν αὐτῆς.

ἡ γὰρ παρῶν. ἡ ἰσορῶν οὐτως. ἀλλὰ ὑπο τῷ τῷ ἡ γράφω, δετῶν, ἐπὶ εἴτα δετῶν.  
b 3

A Tolerabit, & sinet patriam suam affligi, atque inter-  
im Olynthum subiget: post facile in Macedoniam  
profectus, auctus Olynthiorum societate, & viribus,  
illic nos vlciscetur.

Superabit tempore.) Vide ut supra dixerit, e- m vr-  
bes facile cepisse? de Olyntho autem difficultatem  
significat, cum, Superabit, inquit, tempore: itaque co-  
natur ostendere potentiam Olynthiorum.

De pecuniae verò ratione.) Transit ad caput facultatis, eamque bifariam dividit, in pecuniae copiam, & vim militum. Ut vultis, accipitis. Alterum usus est sub-  
ticitia, cum dicere vellet, eam ad spectacula accipi-  
tis. Reddetis.) Bene dixit, Reddetis: non, Dabit. Redditur enim alienum illi, cuius rem esse constat. Proinde hæc, inquit, non vestra est, sed propria mi-  
litum.

Nulla satis est pecunia.) Deesse quidem significat, prorsus non habere: sed non satis esse, cum partem habeas, requirere aliquid amplius ad perfectionem. Ait igitur: siquidem pecuniam restituetis, nihil nobis deerit, sed satis habebitis: sin minus, deerit. Deinde quoniam emphasin habet illud, Esse etiam aliam pecuniam extra theatralem, qua accepta, paucis indigeant: subiecit, Imò nulla pecunia satis est. Proinde nisi theatralem in veterem locum restitueritis, summa penuria laborabimus.

Quid igitur, dixerit, aliquis.) Rursus anthyphora est: Tu, inquit, scribis, theatralem pecuniam in stipendia militum conuertendam? Deinde refutat: suadeo id quidem, sed non scribo, periculi gnarus, & legis Eubuli non ignarus.

Ego enim censeo.) Ego quidem, inquit, eam in milites erogandam dico, vos verò eandem in feriis absumitis. Initaurari.) Perinde ac si penitus abalienata esset ab Atheniensibus res militaris, dixit, Instaurari: tanquam de possessionibus funditus euerfis. In eo verò quod efficiendum est, causam efficientem vult intelligi.

Adhuc reliquum.) Nihil amplius, inquit, restat, si militibus pecuniam restituere nolueritis, nisi ut ipsi tributum pendatis de vestris opibus. Summam verò non definit, ne sit molestus: sed in tempus & necessitatem definitionem illam reiicit.

Opus omnino est pecunia.) Quasi diceret, magna-  
ne an parua indigeatis, definire non est meum, sed necessitatis, hoc verò scio, vos pecunia omnino indigere. Nihil potest confici.) Dixerit aliquis, Nunquid etiam pecunia opus est in optando, aut temperantiae officijs faciendis? Respondeamus, eum ad hoc negotium respexisse, bellum videlicet, semper enim bellum pecuniam flagitat. Neque enim ut videtur.) Non tam præclare se res eius habent: neque, ut existimari queat, optimo in loco sunt. Operæ precium est considerare.) Absoluta vna parte facultatis, ea quæ est reipublicæ: iam nunc ad alteram facultatis partem, nempe Macedonis, accedit. Cum enim ostendere non posset, Athenienses, multis amissis, esse potentes: artificiosè contrarium probare conatur, posse eos Philippi potentiam euertere. Et postea frustratus est.) scilicet, spe & expectatione sua. Ecce enim bellum cum eo gerunt, contra quàm putarat.

Deinde res Thessalorum.) Non dixit, Thessali, sed, Res Thessalorum, ut eorum perfidiam exprimeret: atque indicaret, eos illa perpetuè & familiariter uti. Etenim Pagafas.) Historia sic habet: Aleuas quidam ex Herculis familia Thessalus, tyrannide in Thessalia potitus est.



Deinde huius etiam liberi. Quam cum Theffali nec ferre possent, & quò se verterent, nescirent: Philippum A asciverunt in auxilium. Is cum venisset, Aleu- das tyrannide deiecit. Ob quod beneficium gratum suum animum declaraturi, vsumfructum Pagafarum, porteriorum item ac mercatum vestigalia illi concesserunt. Perfidi autem existimati sūt, vel propter Tefsalum Iasonem, quem Medea fregisse fidem constat: vel, quòd bello Peloponnesiaco, cum utraque acies iam in procinctu staret, ab Atheniensibus, ad Lacedaemonios defecerunt, vt refert Thucydides. Magnesia verò regio fuit Tefsalie finitima, ac Tefsalice ditionis: atq. etiam vrbs eiusdè nominis. Quam, cū ab eis defecisset, Philippus in Tefsalorum gratiam subegit, ac postea castellum in ipsa vrbe Magnetum extruxit, vt ne secundò etiam deficerent: sed reuera id spectauit, vt inde facilius Tefsalos oppugnaret. Qui cum id animaduertent, pròhibuerunt eum à munitione. Enimverò Pæonem. Postquam ostendit eius infirmitatem à Græcis, idem efficere vult & à Barbaris, atque ipso vocabulo vires eius extenuat. nō enim dixit pluraliter, Pæones & Illyrios: sed singulari numero, Pæonem & Illyrium. Etenim infueti sunt ad nutum parère. Obseruandum est hoc verbum. Non enim dixit. Parère, solum: sed, Ad nutū parère: quod est, omnino esse obnoxios, vt etiam ferui existimantur. At Philippus, inquit, homo superbus est, & importunus. Nam successus. Quia, inquit, homines prater meritum felices, fortunæ prosperitatem, ob ingenij nequitiam, tueri non possunt: occasionem pro uerbio dederunt, quo dicitur, difficilius esse tueri parata, quam parare, id quod verum non est. Oportet igitur vos Atheniensis. Absoluta inuestigatione facultatis, probatòque, Philippum ab omni parte ruinofum esse: ad exhortationem transit. Differt autem exhortatio à suasionem, quod in suasionib' etiam id ipsum bonum quod suademus, controuersum est: & ratio qua parandæ sunt utilitates, contradictionem admittit. In exhortationibus verò, cū ipsum bonum, tum adipiscendi modus est manifestus. Scien- dum autem, horum generum, argumenta inter sese misceri, & suasoria in exhortationibus, & contrà in consiliis hortatoria vsurpari. Est autem causæ genus ex eo censendum, quod in argumento dominatur. *συνάραται τὰ πράγματα*: vna adiutare res.) Dicendum fuit *τοῖς πράγμασι* opem ferre rebus. Sed illud At cum est, & aduerbium. Vnà cum, eam vim habet, quasi dixisset, Vnà cum fortuna res gerendæ sunt, illis in locis vbi est necesse. Cōtinuatio hæc vnimenbris est, extensa, verborum traiectione figurata: figura verò est Obiurgatio.

Mittendis legatis quò oportet. Legati, inquit, mittendi sunt ad eos, qui Philippum ignorant, vt doceantur, illi non esse fidendum. Ad eos verò qui cum sciant, tamen formidant, vt nuncietur, vos esse in armis, vtque eum formidare desinant.

Si Philippo offerretur contra nos talis occasio. Si tales, inquit, ei contingerent multæ commoditates, quales nunc nobis. Atque iterum, si quod bellum finitimum haberemus, quemadmodum ipse nūc Olynthium bellum vicinum habet.

Itane nihil pudet. Obscurus esse videtur hic locus, non enim cōstat, vtris oporteat tribuere, τὰ ταῦτα πίνουσι id est hæc facere. Atheniensibusne an Philippo?

εἰς ταῦτα φησὶν ἀπὸ προσήγουσιν πολλὰ ὑπορίαι, οἷα νῦν ἡμῖν, καὶ πάλιν, εἰ πόλεμόν τινα χοίτην ὀμωσεν, ὡς αὐτὸς νῦν ἔχει τὸν τῆ ὀλύθῳ χητιάζοντα. εἶπ' οὐκ ἀγνώστε. ) ἀσάφεις εἶναι δοκεῖ τὸ χωρίον. ἀδελφὸν γὰρ πῖναι χητὴν προσνεῖμα τὸ ταῦτα ποιῆσαι, πόττερον τοῖς ἀδελφάοις, ἢ καὶ φιλικῶς δοκεῖ

εἶτα καὶ οἱ τοῦτου παῖδες, μὴ φέροντες οὐδ' ἑλπίδα οὐδ' ἐπιθυμίαν, ἀλλὰ ἄπορον τὴν εἶναι, μετὰ τὴν ἐπιθυμίαν εἰς συμμαχίαν τὸν φίλιππον. εἶτα ἕξτων ἐκείνων, ἐξέβαλε τοὺς ἀδελφάδας ἐκ τῆς τυραννίδος καὶ ἑαυτοῦ τοῦτο χάριν αὐτῶ ὁμοιοτροῦτες οἱ θετταλοὶ, δεδωκασιν ἀπὸ νέμεσθαι παρασάς, καὶ τὰ χρήματα τὰ ἐκ τῆς λιμνῶν καὶ τῆς ἀγορᾶς ἀπίστον ὃ θετταλοὶ ἐνομιέθησαν, ἢ δὲ τὸν ἰάσονα, θετταλὸν ὄντα, ἀπίστον ὀφθῆναι πρὸς τὴν μηδέειαν, ἢ ὅτι ἐν τῷ πελοποννησιακῷ πολέμῳ, ἐν αὐτῇ τῇ ᾧδρατῆζει δὸν ἀθλιωτῶν πρὸς λακεδαιμονίους μετέταξαντο, ὡς φησὶν ὁ δουκυδίδης, ἢ δὲ μαγνησία, χώρας ἑνὴς πλησίον θετταλίας, ὑπὸ κροῦ αὐτοῖς. εἶς δὲ καὶ πόλις ὀμάνυμος αὐτῇ. χερσὶν αὐτοῦ τοῖς θετταλοῖς ὁ φίλιππος, ταῦτ' αὐτοῖς κατεδουλώσατο ὑποσῶσαν αὐτῶ. καὶ δὲ ταῦτα φερέον ὠκοδόμησεν ἐν αὐτῇ τῇ πόλει τῆς μαγνησίας, ἵνα μὴ καὶ δὲ πρὸς ἀποσῶσι. τὸ δὲ ἀληθές, κατ' αὐτῶ θετταλῶν. οἱ ὃ γνόντες τὸ αὐτὸ, ἐνώλησαν αὐτὸν τειχίζειν.

ἀλλὰ μὲν τὸν γε πάγονα. ) εἰς αὐτῶ τὸ ἀδελφὸν τὸν ἐλλυίων, βούλεται, καὶ ἀπὸ τῆς βαρβαρῶν τὸ ὄμοιον ἐργάσασθαι καὶ δι' αὐτῶ δὲ τῆς λέξεως ὑπελίσετο τὴν δύναμιν. οὐ γὰρ εἶπε πληθυστικῶς, ἀλλ' ἐνικῶς, πάγονα καὶ τὸν ἰλλυειόν.

καὶ γὰρ ἀήδεις τὴν κατακούειν. ) εἰς προσέχει τῇ λέξει, οὐ γὰρ εἶπεν ἀκούειν μόνον, ἀλλὰ κατακούειν, ὅτι πάντῳ ὑπακούειν ὡς καὶ δούλους νομίζεσθαι. ὁ δὲ φίλιππος φησὶν ὑβριστεῖς καὶ ἐπαχθῆς. τὸ γὰρ δὲ προσέτιεν.)

ἐπειδὴ φησὶν οἱ παρ' ἀξίαν ὀτυχοῦντες, οὐ δύναται φυλάξαι τὸ ὀτυχίαν δὲ τὸ ποτιερὸν τῆς τῆς γνώμης, δεδωκασιν ἀφορικῶς τὴν λέξιν, ὅτι δυσχερὲς ὅτι τὸ φυλάξαι μάλλον, ἢ περ κήσασθαι. ὅπερ οὐκ εἶναι ἀληθές.

εἰ τὸν ἡμῶν, ὡς ἀδελφὸς ἀδελφῶν. ) πληροῦσας τὴν ἐξέτασιν τὴν δυνατῆ, καὶ σαθρὸν ὑποδ' εἰς τὸν φίλιππον πανταχόθεν, εἰς προσέτιεν μετὰ τὴν διενύσοχα δὲ προσέτιεν συμβουλῆς. ὅτι ἐν μὲν τῆς συμβουλῆς, καὶ τὸ ἀγαθὸν ἑαυτοῦ οὐ συμβουλεύομεν, ἀμφοισβήτησιν ἔχει. καὶ ὁ ἑρῶσθαι δὲ οὐκ ἀπὸ προσέτιεν τῆς, χησιμῶν, ἀπὸ τῆς ὀπιδέχεται. ἐν δὲ τῆς προσέτιεν, καὶ τὸ ἀγαθὸν προσέτιεν, καὶ ὁ ἑρῶσθαι. εἰ δὲ γινώσκων ὅτι ὀπιπύεται τοῖς εἰδοσι τοῖς τὰ ἀλλήλων. καὶ συμβουλεύομεν ἐν προσέτιεν πᾶς, καὶ τὸν ἡμῶν ἐν συμβουλῆς προσέτιεν. ἐν ὃ τὴν πλεονάζοντα ἐν τῇ ὑποτίει χητὴ τὸ εἶδος τὴν ἡμῶν γινώσκων.

συνάραται τὰ πράγματα. ) εἰς μὲν εἶπεν συνάραται τοῖς πράγμασι, ἀλλ' ἀτίκως εἶπεν. ἢ ὃ συνάραται, ὡς εἰ ἕξει σὺ τῇ τύχῃ ἀγνοῖσθαι εἰς ἀδελφῶν, μονοικῶς χοινοτενῆς προσέτιεν ἐν ἑαυτῶ χησιμῶν. τὸ χησιμῶ ὃ ὀπιπύεται.

καὶ προσέτιεν εἰς ἀδελφῶ. ) προσέτιεν εἶπεν, ὅτι τοῖς ἀγνοῦντας τὸν φίλιππον ἵνα διδάξωσιν αὐτοῖς μὴ πρὸς εἶναι αὐτῶ. ἐπὶ ὃ τῆς εἰδοτῶν μὲν, προσέτιεν ὃ τὸ ἀγνοῖσθαι ἡμῶς, ὅτι προσέτιεν ἵνα προσέτιεν εἰς τὸ μὴ κήσασθαι αὐτὸν.

εἰ φίλιππος λάβοι κατ' ἡμῶν τοιοῦτον κησιμῶ. ) εἰς ταῦτα φησὶν ἀπὸ προσήγουσιν πολλὰ ὑπορίαι, οἷα νῦν ἡμῖν, καὶ πάλιν, εἰ πόλεμόν τινα χοίτην ὀμωσεν, ὡς αὐτὸς νῦν ἔχει τὸν τῆ ὀλύθῳ χητιάζοντα. εἶπ' οὐκ ἀγνώστε. ) ἀσάφεις εἶναι δοκεῖ τὸ χωρίον. ἀδελφὸν γὰρ πῖναι χητὴν προσνεῖμα τὸ ταῦτα ποιῆσαι, πόττερον τοῖς ἀδελφάοις, ἢ καὶ φιλικῶς δοκεῖ



δοκεί γδ εφ' ἐκατέρωθεν ἀρμόζειν. καὶ οὐκ ἔστι τῆς τοιοῦ-  
των ἀσφαλείης, καὶ ἐπαμφοτερίζειν δοκοῦντων, ἐν τῇ πέ-  
ρῃ τῆς ἀρχῆς ἀνίσταται. λυθίσταται γδ οὕτως ἡ ἀσά-  
φεια οἷον, ὅτι τῆ παρῶν τῶν δ' οὐκ ἐστὶν ἀρξάμενος  
λέγει, οὐκ ἐπιλήσει καὶ ἐπιχρῆσται πάντα ποιῆσαι ἅ πα-  
ροῦσι αὐτῷ εἰ δυνάμει ἐκείνῳ; τὸ γδ παρῶν ἐπ' ἀμφο-  
τέρωθεν λέγειται δοκοῦν, καὶ ἐφ' ἑαυτῇ τῆς ἀθλιότητος  
εἰρημύον.

ἐν τῷ πρώτῳ ὡς ἀδρες ἀθλιῶται. ὡς περὶ τὸ συμφέρον  
εἰς δύο τὰ μνησθέντα φαμεν, εἰς τε αὐτὸ τὸ συμφέρον καὶ τὸ  
ἀναγκαῖον; οὕτως καὶ τὸ δυνάτον, εἰς τε αὐτὸ τὸ δυνάτον  
ἀπλάως, καὶ τὸ ῥάδιον, καὶ εἰς τὸ ἀναγκαῖον. ὅπερ ἐν τού-  
τω τῷ χωρίῳ καὶ ἐξέταξεν ἀπλάως. διδωσι γδ τοῖς  
ἀθλιωταῖς ἀρεσιν, ποῦ καὶ πολεμείν; καὶ τὸν μὲν ἐν μα-  
κεδονίᾳ πόλεμον, δ' ἐκὼν δεικνύσι. τὸν δ' ὅτι τῆς ἀτι-  
κῆς, χαλεπὸν καὶ φοβερόν.

ἀλλ' ὡς τῶν, οὐχὶ βουλήσεται. ἀνθυποφορεῖ σοφισ-  
τικῶς, καὶ λυθεῖ ἐν τεκμηρίων. τὸ δ' ὡς τῶν, δύο μέρη λόγου  
εἰσὶν. ἃ καὶ ἐστὶν. ὅ βεβαιῶν, ὡς ἐταῖρε. εἰ δ' αὖ καὶ ἀνοίας ὀφλι-  
σκάντων, φησὶ, ὁ μὲν ἐκλαλεῖ, ὅτι ἐργασίᾳ τῆς ἀτι-  
κῆς; ἀρὰ εἰς δυνάμει ταῦτα ποιῆσαι, οὐκ ἐθέλει; ζητη-  
τέον δὲ, πῶς ἐν τοῖς ἀπλοῦς δεινὸν αὐτὸν καλεῖσθαι καὶ εἰδῶ-  
τα χρῆσθαι παρῶν, ἐν ταῦτα μωρὸν ἄπο καλεῖ;  
λέγει μὲν, ὅτι ἀπὸ πολλῆς ὀπιθυμίας τῆ βουλήσεται αὐτὸν  
ὅτι τῆ ἀτικῆς ἵδμεν. ποιεῖ αὐτὸν μὲν δυνάμει ἐαυ-  
τῆ κατὰ εἶν, ἀλλὰ τῆς ὀπιθυμίας ἐκλέγοντα.

οὐ δὲ λόγου παρῶν εἶν ἡ γούνα. οὐ δὲ γὰρ φησι τὰ  
ὀμοιοτρόφον κατὰ σπουδάζειν, καὶ δύο κακῶν παρῶν  
κακῶν, καὶ ὅτι ὁ πόλεμος, ἀρεῖται τὸ ἥττον.

ἐξ ὧ γνέσεται. οὐχ ἀπλάως ἐξ ὧ τῆς πόλεως, ἀλλ' ἐξ ὧ  
τῆς χάριτος, ἐν τῇ μακεδονίᾳ. τὸ δὲ γεωργουῦντας, οὐκ  
ἀπλάως τοῖς σιάντοιας τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ τοῖς κε-  
κτημένοις ἀγροῖς.

τὸν παρῶν πόλεμον. τὸν παρῶν ἀμφίπολιν φησὶν, εἰς  
ὅτι χίλια δισκοῖα τάλαντα ἀνηλώθη.

πάντα δὴ ταῦτα. ἐν τῇ συμφέροντος κεφαλαίου  
τοῖς ὀπιθυμίας εἰληφει. δεῖ γδ ἐκ τῆς ἰσχυροῦς αἰεὶ καὶ τῆς  
σωκεπτικῶν, τὰς ἀνακεφαλαίωσας καὶ τοῖς ὀπιθυμίας  
λαμβάνειν.

τοῖς δ' ἐν ἡλικίᾳ. τοῖς νεωτέροις, ἡλικίᾳ γδ ἐξαγρέτως, ὅτι τῆς  
νεωτέρον. ἐν αὐτῇ γδ πάντα παρῶν τῆς  
νέμεθα. χρῆσται δὲ εἶν, παντὸς ἐν ἑαυτῇ. ὁ δὲ γὰρ παρῶν τῆς  
συμβουλή. οἷον, εἰδε γνέσεται φησι χρῆσται, καὶ παρῶν  
βίῃ καλῶς δεῖ πάντας, οἷον, δεῖ τοῖς πλουσίοις, τοῖς νέοις, τοῖς  
ρήτορας.

A videtur enim vtrisque convenire. In his igitur ob-  
scuris & ambiguis, a fine ad initium est ascenden-  
dum, sic enim lucefcet obscuritas, velut in presentia,  
infra statim auspiciatus dic. Non audebitis data occa-  
sione ea facere, quæ pateremini, si ille posset. Nam  
quod prius utroque posse referri videbatur, nunc de  
Atheniensibus dictum esse constat.

Præterea Athenienses. ) Quemadmodum locum  
utilitatis bifariâ secari dicimus, in ipsam utilitatem  
& necessitatem: sic & facultatem, in ipsam faculta-  
tem simpliciter, & facultatem & necessitatem, quam  
hoc loco tractari dicimus. nam optionem dat. Athe-  
niensibus, bellum ubi sit gerendum. Ac id quidem in  
Macedonia expeditum: sin maneat in Attica, graue  
& formidabile facit.

At heus tu, minimè volet. ) Anthypophora conie-  
cturalis, quam soluit signis: sed τὸ ἐταν διὰ sunt  
partes orationis, & significant, O sodalis. Si, inquit,  
quæ nunc cum stultitiæ reprehensione tamen elo-  
quitur, se in Atticam irrupturum: Num eius rei data  
sibi potestate, prætermittet? Quærendum autem est,  
cum eum supra hominem callidum, & in rebus ge-  
rendis acrem nominarit, qui nunc stolidum appellet?  
Respondemus, præ vehementi cupiditate impressio-  
nis in Atticam faciendæ, fingi eum talem, qui mode-  
rari sibi nequeat, quin prodat animi sui desiderium.

Nihil opus esse verbis existimo. ) Non enim, in-  
quit, confirmanda sunt manifesta: & cum bina mala  
proponuntur (malum enim est bellum) minus eligitur.  
(Extra esse.) Non simpliciter extra urbem, sed  
extra ditionem, in Macedonia. Agricolas autem vo-  
cat, non modò terræ fossiores, sed eos etiam qui præ-  
dia & fundos possident.

In prius bellum. ) Amphipolitanum innuit, in quod  
mille ducenta talenta insumpta sunt.

Omnia igitur hæc. ) A capite utilitatis conclusiones  
perit. sumendæ enim sunt semper ex firmis, & ijs  
quæ causam continent, enumerationes atque conclu-  
siones.

Florentem ætatem. ) Iuniores. ætas enim per ex-  
cellentiam de adolescentibus dicitur, quod ea æ-  
tate agere omnia possumus. Bona verò sint om-  
nium gratia. ) Votum addit consilio: Vtinam, in-  
quit, bona sint, & bene procedant per omnes, per di-  
uites, adolescentes, oratores.